



De viering van ons 175-jarig bestaan

Beste muzikanten, leden en sympathisanten,

Binnen het bestuur werken we al van bij de aanvang van dit jaar aan de voorbereiding van onze jubileumviering. Er is een werkgroep gevormd, Jan Couck, Paul Geeurickx, Diana De Ridder, Geert Van De Perre en ikzelf maken er deel van uit, en maandelijks vergaderen we om nadien iedere bestuursvergadering terug te koppelen, want feedback van de collega's uit het bestuur is een goede spiegel voor onze "werkgroep Jubileumviering".

We hebben al een serieus stuk van het programma in elkaar getimmerd, het is immers nodig er op tijd bij te zijn om de artiesten tijdig te kunnen contracteren.

Begin september bogen we ons over het budget. Zoals geweten, waakt onze schatbewaarder goed over de kas. Eenieder is het er echter wel over eens dat we onze kas voor een bijzondere gelegenheid als deze toch wel eens extra mogen aanspreken, weliswaar binnen de perken. De uitgaven moeten goed beheersbaar blijven. Tenslotte is onze kas de vrucht van een goed financieel beleid en spaarzaam omspringen met onze middelen, vergaard door de inspanningen van u allen tijdens eetfestijnen, optredens enz.

We zijn op zoek naar extra sponsors en niet zonder succes. Suggesties zijn welkom!

Alle activiteiten in 2013 zullen in het kader van onze jubileumviering staan. Onze concerten in de lente zullen daardoor een bijzonder tintje krijgen. Er wordt koortsachtig gewerkt aan een uniek programma voor de Harmonie Night in Spechtes, en ik kan u nu al verklappen dat het zeer origineel zal zijn!

Het feitelijke feestweekend vindt plaats op 13, 14 en 15 september. Het Musikverein uit Ober-Mockstadt is te gast zoals ook wij enkele jaren geleden, eveneens op twee jaar tijd, tweemaal elkaar bezocht hebben naar aanleiding van hun Jubileumviering. Voor hen organiseren we op zaterdag 14 september een uitstap naar Brussel. Van nu af aan al bedanken we de gastgezinnen voor hun noodzakelijke medewerking. Mag ik langs deze weg een oproep doen tot nieuwe kandidaten want we verwachten ditmaal nog meer volk dan vorige keer!

Op vrijdagavond starten we na een gezamenlijke maaltijd met een academische zitting waarbij onze (ere-)muzikanten de eerste gevierden zijn. Triatu luistert deze zitting op. Later op de avond spelen onze Harmonie en Jeugdharmonie een concert, gevolgd door een bal met Bump uit Asse.

Zaterdagavond speelt het orkest van Günther Neefs op het jubileumbal. Van alle vedetten van de voorbije jaren waren we het er roerend over eens dat Günther Neefs de meest geschikte artiest zou zijn, en hij aanvaardde graag opnieuw te komen zingen voor onze Harmonie!

Zondag na de receptie - ons aangeboden door het Gemeentebestuur - leggen we traditiegetrouw een rouwkrans neer bij het Monument van de Gesneuvelden, gevolgd door een feestelijke optocht door het dorp naar het Brandweerarsenaal ... voor een volgende receptie, gevolgd door een gemeenschappelijke maaltijd met onze Duitse vrienden want ... om 14 uur start op de markt het concert met muziekmaatschappijen uit de buurgemeenten waarbij het Musikverein uit Ober-Mockstadt het jubileumconcert mag openen!

Zoals u leest, is er nog werk aan de winkel, en een en ander staat nog in de steigers, maar ongeveer een jaar verwijderd van dit feestweekend, zijn we toch al goed klaar!

We wensen ook een brochure aan te bieden naar aanleiding van deze Jubileumfeesten. Hiervoor willen we een beroep doen op de Opwijkse middenstanders. Het is een ganse onderneming hun ronde te doen, maar ook op deze manier proberen we middelen bij elkaar te sprokkelen om de beurs te vullen en ons budget zo goed mogelijk in evenwicht te houden.

Beste lezer, tegen de volgende uitgave van 't Volherdenken zijn we bijna aan de vooravond van ons jubileumjaar en laat me toe ook dan nog een nieuwtje te kunnen vertellen.

In naam van de werkgroep en van het ganse bestuur dank ik u tot slot heel speciaal voor de sympathie, de steun en de noodzakelijke medewerking die wij ook in de toekomst hopen van u te mogen ondervinden. Op die manier wordt een heel lange traditie voortgezet, gestart in 1838 ... volherden!

LDS, Voorzitter

OBER-MOCKSTADT 2012



3 kisses - left, right, left? 14-16 september 2012

Am dritten Wochenende im September 2012 war es für uns Ober-Mockstädter wieder soweit: Die Belgier kommen!

Voller Vorfreude auf ein fröhliches und musikalisches Wochenende erwarteten wir die Musikerinnen, Musiker und Freunde der königlichen Harmonie de Volherding aus Opwijk. Schon gleich nachdem unsere Gäste den Bus verlassen haben, taucht das erste nonverbale Kommunikationsproblem auf: Wie war das nochmal mit den Küsschen? Sind es zwei oder doch drei und auf welcher Seite fängt man nochmal an?

Doch auch in diesem Jahr haben wir es wieder ohne Verletzungen und zur Not mit einer Umarmung geschafft unsere langjährigen Freunde zu begrüßen. Noch am selben Abend wurde die Kommunikation durch die internationale Sprache der Musik stark vereinfacht und alle Beteiligten verlebten einen wunderschönen und stimmungsvollen Konzertabend.

Beim samstäglichen Ausflug lernten unsere Gäste das ca. 50km entfernte liegende Frankfurt kennen. Einen besonderen Eindruck hinterließ die Männertoilette mit Ausblick in der Commerzbank.

Beim Mittagessen gab es ein Problem für die Belgier: Keine Fritten auf der Speisekarte! Und dabei haben sie es schon so oft erklärt, dass man Fritten praktisch mit allem essen kann. Mit Schnitzel, Eisbein, Sauerkraut und Gulasch als Vor-, Haupt- und Nachspeise. Nach einer eingehenden Erklärung wie man die richtigen Pommes zubereitet, wird wohl das nächste Gastgeschenk eine Fritteuse für jeden Ober-Mockstädter sein.

Am Samstagabend übte man sich bei dem einen oder anderem Bier in der jeweiligen Landessprache des Gesprächspartners. Ich für meine Person könnte ab sofort in Belgien überleben, da ich weiß was ein „lieveheersbeestje“ und ein „snoep“ ist und dass man „Muizestrontjes“ essen kann.

Trotz aller kulinarischen und kommunikativen Differenzen, ist die Verbrüderung zwischen Opwijk und Ober-Mockstadt im Sinne eines gemeinsamen Europas gelebte Realität und für alle Beteiligten eine willkommene Selbstverständlichkeit. Und so freuen sich der Musikverein und alle Ober-Mockstädter auf das kommende Jahr, in dem wir anlässlich des 175jährigen Bestehens der Harmonie unsere

Freunde wieder mit drei Küsschen begrüßen dürfen. Aber wo fängt man nochmal an?

Der Musikverein Ober-Mockstadt dankt allen belgischen Freunden für ein erneut unvergessliches Wochenende.

On the third weekend of September 2012 the time had come again: The Belgians are coming!

Looking forward to a musical and festive time we expected the musicians and friends of the "Koninklijke Harmonie de Volherding" from Opwijk. As our guests were getting off the bus the people of Ober-Mockstadt were confronted with the first nonverbal communication problem: How does it work with these kisses again? Are there two or three after all and on which side do they start in the first place?

In the end we all managed to greet our longtime friends without further injuries. Later that evening communication was facilitated by the international language of music and everybody had a wonderful time during the concert.

Frankfurt was the destination of this year's trip where the men's restrooms of the Commerzbank with a beautiful view left quite an impression on most visitors.

A problem occurred during lunch: there were no french fries on the menu! How many times had they told us?: Fries go with everything! With schnitzel, goulash or even sauerkraut - for starters, as a main dish or for dessert. After yet another detailed lesson in preparing the perfect fries, I believe the gift for all the Ober-Mockstädter will be a deep fryer next time.

On Saturday night everybody seized the opportunity to practice the foreign language. I for myself feel ready to survive in Belgium by myself since I know what a "lieveheersbeestje" is and that you can eat "Muizestrontjes".

In spite of all culinary and communicative difficulties the bond between Opwijk and Ober-Mockstadt is in terms of an united Europe lived reality and for all of us a matter of course. Therefore the Musikverein and its friends are looking forward to the 175 years celebrations in 2013 where we can greet our friends with 3 kisses again - but where to start again?

The Musikverein Ober-Mockstadt thanks everybody from Opwijk for making those three days an unforgettable memory once again.

CM

Ober-Mockstadt ... 14-16 september 2012

8 jaar geleden was ik er voor het eerst, vorig weekend de 2de keer.

'k Had pas laat besloten om ook mee te gaan en 'k heb het mij tot vandaag nog geen seconde beklagd. Werner en Rosi waren de perfecte gastheer en -vrouw en Marion een toffe madam, de witten en Leo de ideale organisatoren.

Wellicht was het dorp nog niks veranderd maar ik kon me er niks meer van herinneren. Mockstadt was plots heuvelachtig en groen maar 'k dacht dat het modern en plat was.

Wat tijd en drank toch al niet met een mens kunnen doen...

PG



Ober-Mockstadt 14-16 september 2012

Na 2 jaar SMS'en, bellen, chatten, Facebooken, Twitteren, en brieven schrijven, was het eindelijk tijd om onze Duitse vrienden een bezoekje te brengen. Zo vertrokken we vrijdagochtend om 8u aan GAC 2 met een goed gevulde bus. Chauffeur van dienst was ditmaal Rudi, die zich al snel thuis voelde.

Zo'n lange rit vroeg natuurlijk voor een paar tussenstops. Eerste stop was voor een snel ontbijt in een wegrerestaurant, maar iets later werd er halt gehouden in Andernach voor een langere pauze. Hier werd voldoende tijd voorzien om onze eerste Duitse maaltijd en een biertje te nuttigen. Het weer hadden we alleszins mee, waardoor de terrasjes daar al snel gevuld waren. Een voorbode voor een leuk weekend?! Na een korte wandeling door de straten en het park was het terug tijd om onze rit verder te zetten.

Na de stevige rit en de nodige tussenstops kwamen we eindelijk aan bij onze Duitse vrienden! Nog maar net van de bus gestapt en we werden al onmiddellijk door iedereen omhelst en gekust. Al liep dat laatste blijkbaar niet van een leien dakje. (Voor alle duidelijkheid, het is links rechts links ;)). Maar aan gastvrijheid dus geen gebrek.

Nadat de valiezen uit de bus geladen waren, vertrok iedereen met zijn gastgezin naar hun nieuwe stekje voor dit weekend. Daar werden we meteen getrakteerd op een overheerlijk avondmaal. Nadat we er terug wat steviger op stonden en gesetteld waren, was het tijd om te verbroederen in het Burgerhaus. Meteen werden de instrumenten bovengehaald en werd er duchtig warm geblazen. Na Ober-Mockstadt en het zangkoor (met als dirigent de vroegere dirigent van de harmonie) was het onze beurt. En zoals het bij een verbroedering hoort speelden we de laatste liedjes samen, waarmee we het muzikale gedeelte afsloten. Nadien vloeiden de biertjes rijkelijk, en ook de schnapswagen werd al snel ontdekt. Naarmate de avond vorderde, vloeide het Duits beter en beter over de tongen. Geen overbodige luxe natuurlijk, want er was heel wat bij te praten. Maar hoe veel er ook nog bij te praten was, de avond zat er stilaan op en op enkele straffe mannen (en vrouwen) na, ging iedereen de wol opzoeken.

Maar toch ging de wekker nog snel af. Om dat te compenseren werd er dan ook aan een snel tempo geslapen! Het vroege opstaan werd echter beloond met een overvolle ontbijttafel.

Het stevige ontbijt was nodig want er stond een lange dag op het programma. Om 9u stond iedereen aan de bus om richting Frankfurt te vertrekken. Al was er hier en daar toch nog een na-dorstje te bespeuren. Al een geluk dat ze daar net aan de bus een drinkbare bron hebben zeg. (Of stond er nu DO NOT DRINK op dat plaatje?) Enfin, wijle weg. Maar ook in Ober-mockstadt kennen ze wegenwerken, en dus ook omleggingen. Ik vraag me af of het daar binnenkort ook verkiezingen zijn.

Maar zelfs met een klein omleidingske duurde de rit nog een 40 min. Oef, dacht iedereen, eindelijk van de bus. Maar nee hoor, iedereen mocht mooi blijven zitten. Onze eerste activiteit was een rondleiding doorheen de stad vanop de bus. Tijdens het wachten op de charmante gidserin kon er wel al eens naar de wc gegaan worden. Na een rondrit van ongeveer een 2 uurtjes langsheen een

gebouw in taartvorm, een plaatselijk marktje, heel wat banken, de skyline, oude en moderne gebouwen, en een gouden haantje aan een brug (dat we wel eens vaker zijn tegengekomen) was het tijd om de maagjes weer eens te vullen. Dit gebeurde in een gezellig restaurantje gelegen op een volledig historisch heropgebouwd marktplein.

Typisch Duitse kost deze keer. Met zo'n bende was het wel een heel gedoe om de juiste borden aan de juiste tafels te krijgen. En het wordt al zeker moeilijk als je niet meer weet wat je nu juist weer op de bus besteld had... Al een geluk dat we een goede *sjasbewaarder* hebben, zodat we toch niet omkwamen van de dorst. ☺

Uiteindelijk kreeg iedereen zijn bord en werden de buikjes wederom rond gegeten. (Al was dat groen sausje toch niet de favoriet van de meesten ;))

Na het middagmaal had de organisatie van het weekend zelfs activiteiten voorzien waaruit we mochten kiezen. Ofwel gewoon vrij rondlopen in de stad, ofwel de toren van de Commerzbank gaan bezoeken. Dat laatste bleek alle sinds geen slechte keuze. Bij deze uitzonderlijke rondleiding in het op zes na hoogste gebouw van Europa was er onder meer de snelle lift (4m/sec., die van 6m/sec. mochten we niet gebruiken), de bureaualen, de open tuinen (met buitentemperatuur dus.),...

Maar het hoogtepunt van de rondleiding was uiteraard het uitzicht vanop het dak van het gebouw (op +- 200m hoogte). Maar niet enkel vanop het dak had men een uitzonderlijk zicht. Zelfs een bezoekje aan het herentoilet gaf eens een andere kijk op de stad. Heel wat te beleven dus in zo'n toren.

Hierdoor was de rondleiding natuurlijk wel een klein beetje uitgelopen waardoor we iets later terug aan de bus stonden dan afgesproken. Maar dat vonden de reeds aan de bus verzamelde muzikanten niet al te erg. Enkele van hen hadden zich (en hoe kan het ook anders op dit weekend) verbreederd met de plaatselijke jeugd (en hun drankspelletje). Het was zelfs zo leuk, en het waren zo'n charmante jongeren dat men besloot om hen "een gevonden kratje Duvel uit den bus" cadeau te doen. Achteraf bleek dit echter wel de cadeau te zijn van een muzikant voor zijn gastgezin! (Naar verluidt is dit misverstand opgelost. Gulle schenker en gedupeerde hebben namelijk dezelfde afstammelingen).

Op de bus werd er nog even nagelachen met het laatste voorvalletje en toen besloten onze Pavaroti's van dienst dat het welletjes geweest was, en zetten naar goede gewoonte enkele 'propere airekes' in. Al snel zat de sfeer er in, en zong de hele bus uit volle borst mee. In geen tijd waren we dan ook weer terug in Ober-Mockstadt.

Na een deugd doende opfrisbeurt en weer een stevige maaltijd was het tijd om ons te gaan mengen met onze Duitse vrienden. Het was namelijk feesten geblazen. Een orkestje (met eigen danseresjes) zorgde alvast voor het entertainment. Het was echter een openbaar gebeuren dus er was ook heel wat volk die niets met de harmonie te maken hebben. Zo was er onder meer de plaatselijke voetbalploeg die hun 8^{ste} opeenvolgende overwinning kwam vieren.

Maar er waren ook heel wat gezichten die ons wel bekend voorkwamen. Enkele ex-muzikanten (voornamelijk jeugd) waren ook van de partij. En ook al was het al een hele tijd geleden dat we elkaar nog gezien hadden

(en spelen zij nu niet meer in de harmonie), toch werden er heel wat herinneringen bovengehaald van toen. Deze vriendschap is er eentje die kan tellen! Samen met hen dromen we er dan ook stiekem van dat er volgend jaar ook voor hen een plaatsje zal zijn op de bus, zodat wij elkaar ook volgend jaar terug kunnen zien!

Maar er was dus heel wat bij te praten, en het werd dan ook al snel laat. Na een veel te korte avond was het ook voor ons tijd om ons bedje gaan op te zoeken. Na een korte nacht was het tijd om ons kostuum nog eens aan te trekken, samen met onze stevige wandelschoenen! Dit was nodig voor de rondgang doorheen het dorp en op weg naar het kerkhof, dat nog steeds op een pittig bergje ligt. Door het warme weer en de stevige hellingsgraad rolde er hier en daar zelfs een stevige zweetdruppel langs de wangen. Deze keer is het ons niet gelukt om enkel onze collega's de berg al spelend te laten opgaan. Ditmaal heeft ieder een deel van de berg voor zijn rekening genomen. En zo hoort het ook op een verbroederingsweekend, niet?

Na de misviering werd er nog een krans neergelegd en werd onze tocht muzikaal bergaf verder gezet.

Eenmaal aan het burgerhaus gekomen speelde Ober-mockstadt binnen nog enkele nummers om vervolgens over te gaan naar het "plechtige" gedeelte met speeches en cadeau-uitwisselingen. Met een burgemeester in traditionele klederdracht, Duitsers die hun eigen bank kopen (wij hadden wel het bordje mee), een bak leeggoed van ons vorige bezoek, die we gevuld met Duits bier terug meekregen, een voorzitter die in het statief wil beginnen speechen waar geen micro inzet, en nog veel meer grapjes is dit geen saaie bedoening. Na het "officiële" gedeelte was het aan ons om nog wat laatste "klanken" uit ons instrument te toveren, waarna onze collega's ons nog even bijstonden voor een gezamenlijke afsluiter.

Maar voor we ons laatste middagmaal nuttigden, moest iedereen nog even de nagel op de kop slaan! Dit ten voordele van een kunstwerk met een leuk extraatje aan verbonden. De boomstronk met een 1000-tal nagels (en evenveel foto's genomen door onze immer charmante Chrissy) zal volgend jaar op de viering vd 175e verjaardag van onze Harmonie cadeau gedaan worden. We zijn alvast benieuwd naar het resultaat!!

Na ons laatste maal in Duitsland was het tijd om onze koffer te pakken en ons naar de bus te begeven. Na een laatste muzikale noot van Ober-Mockstadt (die zich voor

onze bus hadden opgesteld) besloten nog enkele (jonge) muzikanten om dit leuke weekend vast te leggen op foto. Met een klein groepje verzamelden zij op de parking van het burgerhaus. Al gauw werd dit een grote groepsfoto van de beide harmonieën. Maar nadat iedereen op de gevoelige plaat was vastgelegd, was het echt tijd om te vertrekken richting Opwijk.

Dit gebeurde uiteraard met pijn in het hart, en zelfs hier en daar een traan. Maar met de troost dat we iedereen (of althans dat hopen we toch) volgend jaar terugzien, reden we het charmante dorpje uit. Maar geen nood. Op de bus was nog heel wat te beleven tijdens de terugtocht.

Zo werden we door onze Duitse vrienden op de bus voorzien van een natje en een droogje. Of het nu aan dat natje lag of niet, er werd alleszins nog heel wat afgelachen. Grappige gebeurtenissen werden uitgewisseld, heel wat moeilijke woorden werden uitgelegd, en zelfs Franky's boomlied werd in première voor het grote publiek gezongen.

Na een stop aan een wegrestaurant om de rij-en rust-tijden te respecteren ging het richting Sint-Truiden omdat er nog een van ons op tijd binnen moest zijn! En neen, het was niet in een gesticht of gevangenis. Onze muzikant Sieben (7) diende zich terug aan te melden in de kazerne waar hij aan een opleiding bezig is. Hiervoor moest er wel eerst langs een goed verlichte hele lange steenweg gereden worden. Die is zo lang verlicht dat de Rudi zich luidop afvroeg of hier wel een kazerne was.

Maar uiteindelijk zijn we er geraakt. Althans 7 toch, die iedereen nog even bedankte om met hem deze kleine omweg te maken. © Nadat hij veilig en wel binnen de muren van de kazerne zat reed de bus verder richting Opwijk.

Hiermee zat ons geweldige weekend er dan ook weer op! Jammer, maar we tellen al af naar volgend jaar. Hopelijk komen er dan heel wat Duitsers opdagen in Opwijk. Tot dan!

TC



Bürgerhaus Ober-Mockstadt
16 september 2012

Sehr geehrte Frau Bürgermeisterin,
Waarde Jan,
Liebe Gastgeber und Muzikanten,
Geehrten Vorsitzender Kurth,
Frühere Bürgemeister Erhard Landmann,
Beste erevoorzitters Paul en Raoul,
Liebe Kollegen und Musikanten
Beste Bestuursleden en Muzikanten,
Liebe Familien,
Geehrte Dirigenten,

Dank voor de lovende woorden die u onze maatschappij - die volgend jaar haar 175ste verjaardag viert - hebt toegezwaaid, waarop wij U van nu af aan reeds hartelijk uitnodigen op 13, 14 en 15 september 2013!

Dit grandioos weekend nadert zijn einde.

Es freut uns allen besonders auf diesen Höhepunkt diesem Schönem Wochenende erneut Bewirtung genießen zu dürfen, hier in diesem Bürgerhaus.

Lassen Sie uns eine Schweigeminute im Gedenken an unseren Musiker Marcel Pelicaen und all unsere Liebe Freunde im Himmel einlegen, der im Alter von 92 Jahren vor zwei Monaten von uns gegangen ist. Mag ik 2 minuten stilte vragen voor onze hemelgevaren eremuzikant en vriend Marcel Pelicaen en alle andere geliefde harmoniens die ons zijn voorgegaan?

Liebe Freunde, als Gastgeschenk bieten wir Ihnen ein Ruhebank an.

We bieden U naar goede gewoonte een rustbank aan.

Mag ik ondervoorzitter Paul Geerickx, organisator vanuit Opwijk van dit feestweekend, vragen ons geschenkplaatje te willen overhandigen aan Kurt aub?

Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen een gezellige receptie toe!

Maar nog even dit: we worden allen verwacht om 15 uur aan het Bürgerhaus, waar we uitgebreid afscheid zullen nemen van onze vrienden uit Ober-Mockstadt.

Ich danke Ihnen allen sehr herzlich und wünsche noch ein schöner Feier.

LDS, Voorzitter



Chef & Commis in het land van de anderssprekenden. 14-16 september 2012

Het was weer zo ver: Die Reise nach Ober Mockstadt. Allen verzamelden we 's morgens aan de bus met even nog een Fast Getaway von dem Schwarzen mit dem Benz von dem Weisen: de vlag ontbrak nog. Frau Schwarzen is toch wat ongerust: Fraulein Schwarzen zum ersten Mal allein zu Hause. Mein God, jetzt geht's los.

Op de eerste stop eten der Schwarzen und Commis Goelash-soep: puur een kwestie van maag en ogen te trainen tegen de ondefinieerbare Duitse gerechten en combinaties. Iedereen maakt hier een betalende pisstop. Bij de heren hangt deze poster:



Iedereen ziet hem. Maar diegene die nog weet waarvoor de reclame is, krijgt een pint van Commis. U kan mailen naar: harmonieopwijk@hotmail.com. Na een korte cooldown periode, vervolgde de bus zijn weg naar het stadje Andersnogiets. Onderweg kreeg iedereen vonden de Weisen te horen dat de hoogste natuurlijke geiser van Europa hier te zien is (60m). Iedereen heeft er naar gezocht en Commis heeft hem gevonden:



Abschluss:
Der Weisen muss nach Pearl Optik!

Na wat keuvelen, eten, drinken en een kort champietermoment dankzij E & D, vervolgde de bus zijn reis. Even was er kort paniek aan boord: nog maar 7 flesjes bier meer! Net toen we een noodkreet wilden slaan, draaide de bus Ober-Mockstadt in, oef. E & D, die volgden met hun Zuffenhausener Wagen zochten onmiddellijk een benzinepomp op. Iedereen werd hartelijk begroet door de gastgezinnen waarna er enkele pinten gedronken werden in het Burgerhaus. De biercrisis op de bus was snel vergeten.

En dan: kon dit waar zijn? Was hij het echt? Star Treksgewijs gebeamd? Gepost? Met iemand meegereden? Chef verscheen Copperfieldgewijs in de zaal, magistraattaal. Duidelijk vermoeid van de manier waarop hij getransporteerd was, omklemde hij een glas om niet om te vallen, sterk.

Iedereen werd die avond verwacht in het Burgerhaus. De beide verenigingen probeerden elkaar onder de tafel te spelen, iets wat niet lukte. Daarom probeerden ze daarna mekaar onder de tafel te drinken, iets wat ook niet lukte. Het werd dus nen draw. Commis en zijn kompaan MR uit Ober-Mockstadt hadden de afspraak gemaakt gradueel te drinken. Iets wat er toe leidde dat ze maar pas om 2h00 's ochtends ontdekten dat er ook nog een cocktailbar was. Deze ging spijtig

om 4h00 al dicht. Dan nog maar enkele aan de bar om af te sluiten. Diezelfde avond werd er een groot geheim onthuld. DD van het bladerenkwartier uit Asse had jaren zijn echte identiteit kunnen verbergen, maar nu werd hij ontmaskerd door een gewone kaasboer. Deze zag onmiddellijk dat hij van Joegoslavische afkomst was en Vladimir heette. Iedereen stond perplex en kon nog een glaasje gebruiken.

De volgende dag stond er een bezoek aan de stad Frankfurt op het programma. Na de aankomst volgde een toerit door de stad. We draaiden rond en rond, en het werd duidelijk dat furf won van Frank. De lunch was voorzien in een Weinstube in het centrum. Veel en lekker eten vulde de hongerige magen. Tijd voor een sanitaire stop: in het toilet werd commis verrast door een spontane serenade. JDG bracht een ware symfonie. Commis kent niet veel klassiekers, maar dit wist hij met zekerheid; dit was de zevende van Scheethoven in dubbele forte. Even daarvoor had der Weisen het over der Schassbewaarder, 't blijft in de familie. Hierna ging een deel van de groep een torentje bezoeken. Het andere deel ging voor echte cultuur: Entiana, Ramazotti, Schnapps, Grappa, Kräutler,... Der Weisen ging even een JDG-ke doen, maar dan per ongeluk bij de vrouwen. De eerste deur waar hij aanklopte, werd zonder blozen geopend door een Chinese toeriste met een gespleten persoonlijkheid. In zijn beste Chinees: "ai ai, kzen verkeerd".

Aan de bus gekomen, bleken de torentroepers nog niet aangekomen te zijn. De dirigent, schepen van sport en feestelijkheden richtte samen met enkele Frankfurters de bierspelen in. Eindelijk was het zo ver: al die jaren trainen op café, kwamen eindelijk van pas. Het trio won met glans. Ze deden hun tegenstanders den 'Duvel' aan. Na nog wat wachten, konden we vertrekken naar Ober-Mockstadt.

Na het avondeten werd iedereen terug verwacht in het Burgerhaus, om hetzelfde te doen van de dag voordien.

De volgende ochtend werd er een optocht gehouden doorheen het dorp. In het Burgerhaus volgde de officiële ceremonie prof-o-koleire (voor sommigen). Commis vernam van de plaatselijk kunstenaar dat hij een directe verbinding had met boven. Wifi of Blue Tooth? Maar daar had deze man geen oren naar. Eerst wat boren en dan nagelen, beval hij. Iedereen passeerde de revue voor dit kunstwerk in wording. Foto's werden gemaakt door een plaatselijke reborster. Dit was echter de voorbode van het nakende afscheid en enkele uren later vertrokken we weer naar huis.

Eerst nog een stop in einen Rasthof. Vladimir begroette al zijn vrienden uitbundig op de vrachtwagenparking. Daarna nog even langs het red light district op de Luikersteenweg, om dan te stoppen bij een legerkazerne, pffff. Waarna we uiteindelijk in Opwijk belandden.

Einde.

FV

PS: Austin Pauwel, God straft onmiddellijk.

**Afsluiten werkjaar 2011-2012 +
viering gouden jubileum
meter Roza & peter Alois
30 juni 2012**

Het leuke aan een werkjaar is dat je het elk jaar opnieuw kan opstarten met een openingsactiviteit en kan afsluiten met een fijne activiteit en een BBQ.

Dus op 30 juni was het opnieuw zover. We verzamelden allemaal met de fiets op het prachtige domein van Luc De Bondt (waarvoor nogmaals dank!) voor een aangename fietstocht met de nodige stopplaatsen want bij dergelijke temperaturen is

het belangrijk om het vochniveau op peil te houden ☺.

Na deze inspanning, hadden we natuurlijk honger maar gelukkig had de Werkgroep opnieuw een lekkere BBQ voorzien waar er kon gesmuld worden van deskundig gebakken vlees (met dank aan de bakkers Koen & Franky), fijne groenten en lekkere dranken.

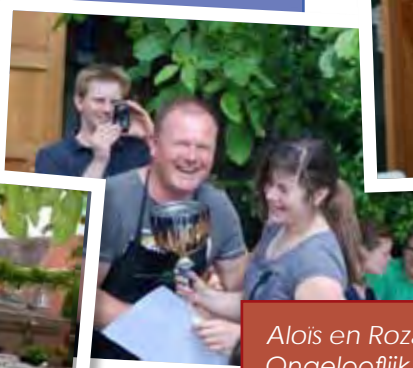
Maar het was deze keer ook wel een speciale editie van het afsluiten van het werkjaar, want dit jaar vierden we tijdens deze activiteit het gouden jubileum van onze meter & peter. We hebben hen dan ook graag in

de bloemetjes (en de geuze) gezet voor deze gelegenheid. Want een groot gedeelte van deze 50 jaar zijn ze ondertussen ook al onze meter & peter en we hopen dat ze er nog lang mee doorgaan!!

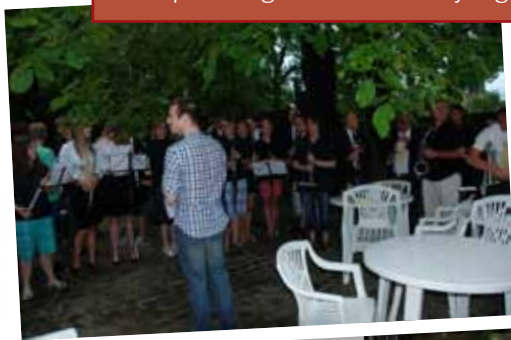
Bovendien hadden al onze muzikanten een rijmpje gemaakt om hen te feliciteren met deze puike prestatie. Hierbij kunnen jullie enkele voorbeelden terugvinden. Wie alle 31 rijmpjes eens wil nalezen, moet maar even bij Roza & Alois binnen springen.

IVE

*Beste Roza en Alois,
50 jaar samen is zeker niet mis.
Daarom willen we jullie vandaag verwennen,
met gedichtjes afkomstig uit onze pennen.
We willen jullie bedanken dat jullie ons nooit vergaten
en elke zondagmorgen bij ons in de Jeugdharmonie zaten.
Elk concert weer bliezen jullie,
in de positieve zin, hoog van de toren.
Roza op haar bugel
en Alois op zijn ... Eufonium*



*Alois en Roza! 50 jaar bij elkaar!
Ongelooflijk maar waar!
Onze fantastische, actieve en attentvolle peter en meter,
niemand vervent ons, Opwijkse jeugdmuzikanten, beter.
We wensen jullie nog veel super gelukkige momenten
met prachtige klanken van jeugdmuzikanten-instrumenten*



*Roza en Alois,
50 jaar dat is niet mis.
Van een schoon stel gesproken,
Zo iets kan door niets of niemand worden verbroken.
Een halve eeuw is al een hele tijd,
Jullie hebben duidelijk (en terecht) van niets spijt.
Meter en peter van de Jeugdharmonie,
Allebei topmusici en steeds toffe compagnie.
Nog veel geluk (met elkaar) in jullie verdere leven,
En ga er nog maar geregeld eens een goeie lap op geven.
Proficiat met jullie 50ste jubileum.*

Het sleutelmoment van Harmonie Night in Spechtes 12 mei 2012

Een sleutelmoment in het leven van een mens is een gebeurtenis die zeer belangrijk is voor het verdere verloop van zijn of haar leven. Een huwelijk, de geboorte van een kind of een kleinkind, het behalen van een diploma, de eerste werkaanbieding, het zijn allemaal ingrijpende gebeurtenissen die het verdere leven mee zullen bepalen.

Kunnen wij ook over sleutelmomenten spreken bij de totstandkoming van een concert? Zijn er tijdens de voorbereiding of de uitvoering van Harmonie Night in Spechtes feiten die belangrijk genoeg zijn om het verder verloop nadrukkelijk te beïnvloeden?

Hoe belangrijk is het resultaat van de brainstorm van de werkgroep Harmonie Night in Spechtes? Is de keuze van het muziekgenre of thema en de vraag of we met een gastvedette werken of niet een sleutelmoment? Veel belangrijker is ongetwijfeld de goedkeuring van deze voorstellen door het bestuur en nog belangrijker de goedkeuring van de begroting van het project.

En dan beginnen we te repeteren. Is de eerste partituur die uitgedeeld wordt de belangrijkste? Of is dat voorrecht voorbehouden voor de laatste partituur en zeker als deze pas zeer kort voor het concert beschikbaar is? Is het voor de opbouw van de spanning belangrijk om de partituren bij mondjesmaat uit te delen of moeten de muzikanten alle partituren, gebundeld in een farde, overhandigd krijgen? Sleutelmoment of niet?

Een sleutelmoment zou ook kunnen zijn de eerste voltallige repetitie. De algemene repetitie lijkt mij geen echt sleutelmoment omdat er dan toch niet veel meer te sleutelen valt.

Het is moeilijk om te kiezen. Het sleutelmoment zal dan plaatsvinden op de dag van het concert. Is de techniek in orde, is de zaal voldoende versierd, is alle drank geleverd, zijn alle vrijwillige helpers op post, verloopt het vip-gebeuren volgens schema, zitten de muzikanten tijdig op het podium? Allemaal heel belang-

rijk om een geslaagd concert te kunnen brengen waaraan zowel muzikanten en dirigent als het publiek deugd beleven.

Licht uit, spot aan. Vanuit het donker komt de dirigent op het podium, hij kijkt naar alle hoeken van het podium, telt af en we zijn vertrokken. Goed begonnen is half gewonnen. Dit is dus zeker een sleutelmomentje. Het eerste applaus, de eerste presentatie, de eerste solo op trompet gevolgd door een nog enthousiaster applaus en emoties. De sfeer zit goed in de zaal: het publiek is klaar om een avond onbezorgd te genieten en de muzikanten voelen dat aan. Zij zullen nu nog beter hun best gaan doen.

En dan een puur zakelijke mededeling: na Happy Go Lucky, een solo voor dwarsfluiten, meldt de presentator dat er autosleutels van een Peugeot gevonden zijn en dat deze bij hem mogen afgehaald worden. Het publiek is duidelijk niet gekomen voor verloren sleutels maar voor de ambiance van Harmonie Night in Spechtes. De gevonden sleutels worden driemaal aanbevolen, telkens met iets meer vertwijfeling van de presentator. Wat moet hij in godsnaam met die sleutels aanvangen? Of toch, ik meen mij te herinneren dat hij na de solo van de saxofoonfamilie volledig 'In the Mood' was en zei: ok... niemand ...geen probleem, dan rijd ik vanavond met een Peugeot naar huis.

Na drie uur Harmonie Night in Spechtes zijn alle solo's gespeeld, alle dankwoorden uitgesproken en wordt er bij een pint nagenoten van de muzikale avond. Dan vindt een jeugdmuzikant met goede ogen een klein sleuteltje op de grond in de schuur. De geluidsinstallatie is al opgeruimd. Het sleuteltje wordt in veilige bewaring gegeven bij iemand van de werkgroep.

De volgende morgen, iets na 12 uur, een mail van Joeri onze presentator: " Dag allemaal,

Een beetje ironisch na de gevonden autosleutels van de Peugeot, maar is er bij de opkuis gisteren soms een klein sleuteltje gevonden in de zaal of in de berging? Dat zal dan mijn fietssleutel zijn, want die is uit mijn

broekzak gevallen..."

Misschien was dat het sleutelmoment van Harmonie Night in Spechtes: Joeri, onze presentator, die na drie vergeefse pogingen om de autosleutels aan de rechtmatige eigenaar te bezorgen, in stilte hoopte om met een auto naar huis te kunnen rijden 'verliest, al of niet vrijwillig' zijn fietssleutel. Pech voor Joeri want heel laat op de avond heeft de eigenaar van de auto zich toch nog gemeld en Joeri... die werd door een kameraad met de auto thuis gebracht.

SVdM



Opwijk kermis 23/06-01/07/2012

De Belgische zomer van 2012 kende een aarzelende start... om het met een understatement te zeggen.

Records werden gebroken, spijtig genoeg records voor koudste, donkerste en regenachtigste junimaand van het decennium...

En dat was bij het begin van de Opwijkse zomer-kermis niet anders. Op zondag 24 juni openden wij traditiegetrouw de kermis door de eucharistieviering op te luisteren. Over de opkomst van muzikanten en publiek konden we niet klagen, waarschijnlijk wou iedereen de weergoden gunstig stemmen. Aan de hemelse klanken die onze muzikanten ten berde brachten kan het niet gelegen hebben, onze versie van Hallelujah kon gerust naast die van Leonard Cohen of Jeff Buckley staan. Zou het voldoende zijn om de processie droog te houden...

Driewerf helaas; een half uur voor de Processie zou uitgaan gingen de hemelsluizen toch open. Er werd beslist om een ingekorte versie van de Processie te laten doorgaan. Sommige praalwagens waagden het niet om de regen te trotseren uit schrik voor beschadigingen. Onze muzikanten, die van geen kleintje vervaard zijn, daagden echter wel op aan schoonheidsinstituut Athena.

Athena is volgens wikipedia de godin van de hemel, en wel van de heldere, klare hemel. Lag het nu aan de welwillendheid van Athena of waren onze hymnes van die voormiddag met enige vertraging boven aangekomen... ik weet het niet. Maar van zodra de Processie onderweg was, hield het op met regenen en kwam de zon zelfs af en toe piepen!

De wind ging echter niet liggen, op gegeven moment kreeg onze dirigent zo'n schrik dat onze partituren zouden gaan vliegen, dat we de ingekorte processie nog wat korter gemaakt hebben.

Tijdens de apotheose op de Singel kreeg hulpbisschop Leon Lemmens ook met deze rukwinden te maken. Hij kon nog net op de been blijven toen zijn spreekgestoelte op de grond donderde. Maar al bij al konden we niet klagen over het weer tijdens deze 110e Sint-Paulus Paardenprocessie. Zoals Willy Segers ook zei in zijn afsluitende speech: "We moeten wat meer vertrouwen hebben in Sint-Paulus, de Processie gaat

altijd door".

Twee dagen later, tijdens de jaarmarkt, hadden we allermint te klagen over het weer! Onder een stralende zon verzamelden we bij Dirksken om een uur of 10. Goed wakker worden doet de één met een tas koffie, de ander met ne goeien Op-ale. In elk geval zat de sfeer er van in het begin goed in. Eens de instrumenten ingespeeld en de kelen gesmeerd, vertrokken we op onze rondgang.

Via een eerste stop aan de Oxfam wereldwinkel, belandden we in het klein kasteeltje dat speciaal voor de kermis een eerste keer de deuren opende. De akoestiek binnen is goedgekeurd, hopelijk hebben we niet te veel mensen buiten geblazen. Sinds vorig jaar mogen we niet meer spelen voor de koeien en paarden, maar dat belet ons niet om er hier eentje te drinken.

Ook in de tuin in de Schoolstraat houden we even halt, een mooie locatie om, in de schaduw (voor de gelukkigen), een aireken te spelen. Vanaf dan volgen we onze neus, een prikkelende barbecuegeur leidt ons rechtstreeks naar de BUSO waar reuzebrochetten heerlijk liggen te braden.

Na ons middagmaal zetten we onze rondgang verder richting Singel 9. Maar hier is de afvalkoers al begonnen, stillekesaan trekken meer en meer muzikanten huiswaarts. Enkele dapperen blijven hardnekkig verder blazen, maar het officieel gedeelte zit er hier op.

Dankzij het mooie weer en de vele bezoekers van de jaarmarkt was dit alvast een geslaagde editie.

De Opwijkse kermisweek wordt afgesloten met het muziekfeest. Om half 6 stonden een 25-tal muzikanten klaar om het evenement af te sluiten. We brachten hier een selectie van muziekstukken van de Harmonie Night in Spechtes, onder andere Hail Nero (triumphal march), Variazioni in blue en Hotel California. Het publiek zag en hoorde dat het goed was. Ook het zonnetje was van de partij, zodat het een gezellige namiddag was.

Spijtig dat er na ons optreden niets meer gepland was, andere jaren was er steeds nog een groepje dat voor wat ambiance zorgde. Maar ook zonder muziek, kon men genieten op een zomers terrasje :)

En zo zat de Opwijkse zomer-kermis van 2012 er op.

KP

Muziekfeest Peizegem - 6 mei 2012

Het was voor ons een ongewoon muziekfeest in Peizegem dit voorjaar. Ja, onze muzikanten mochten traditioneel als eerste opdraven. Ja, het publiek was naar gewoonte "in grote getale" opgedaagd voor ons optreden. Maar, anders dan vorig jaar zaten we nu uit de wind, en vlogen onze partituren niet weg.

Echt anders dan de voorbije jaren, hadden we nu ons eigen concert nog niet achter de rug. Dit muziekfeest was eigenlijk een extra generale repetitie. En zo hadden de muzikanten het blijkbaar ook begrepen, want de opkomst was - ook al wat anders dan de voorbije jaren - meer dan behoorlijk. De goed ingeoeffende nummers vlogen erdoor. Solo's werden voor het eerst voor een publiek gebracht, en dat publiek zag en hoorde dat het goed was. Het zat goed voor het concert dat een week later plaats vond. Na een drankje op een fris en winderig terras trokken we met een gerust gemoed terug naar Opwijk.

RDC

Rouwhulde Marcel Pelicaen
Opwijk, Sint-Pauluskerk, 28 juli 2012

Beste Marcel,

We zijn samen met je familie, vele vrienden en onze harmonie vanmorgen rond jou samengekomen.

Marcel, je bent altijd één van ons geweest. Een man uit één stuk, intelligent maar altijd nederig. We luisterden zo graag naar je verhalen en je rijke levenservaringen. Het ging nooit vervelen, we hingen aan je lippen.

Het jaarlijks Sint-Ceciliafeest was ook voor jou altijd een dag om naar uit te kijken. Toen Madeleine is gaan hemelen, werd je wel stiller maar je was – zolang het ging – steeds trouw op post, zoals Madeleine dat zou gewenst hebben.

We hoopten allemaal in stilte dat je er volgend jaar bij de viering van de 175ste verjaardag van onze harmonie zou kunnen bij zijn. Het was jammer genoeg een overmoedige droom, ook al blijft een stuk van deze droom verder leven.

Eén ding staat vast: wanneer we volgend jaar met grote luister ons jubileumjaar vieren, zal je van hierboven lachend toekijken, samen met Madeleine. Met de andere harmoniens zal je een "aireke" meespelen vóór de hemelse tribunes. Als we dan naar boven kijken, zullen wij aan je denken en we zullen feesten, omdat je dat ook zo zou gewild hebben.

Marcel, we wensen je: "een goede reis...". We weten met zekerheid dat samen met jouw stam de ganze harmonie jouw beeld levendig zal houden in onze gedachten, in ons hart, en zeker in onze muziek, want dat is het toch echt wat je altijd hebt gewild: ontspannen mét en dóór mooie muziek.

Marcel, vaarwel en duizendmaal bedankt.

LDS, Voorzitter



Muziekfeest Nijverseel 8 juli 2012

De zomervakantie is een week aan de gang als er in Nijverseel traditioneel gekermist wordt. Al moesten we dat eerste deel van het woord 'zomervakantie' met een grove korrel zout nemen dit jaar.

Het leek wel of de zomer vergeten was dat het vakantie was, of was het omgekeerd...?

In elk geval werd in Nijverseel gekermist met een traditioneel muziekfeest op zondagnamiddag. De weergoden waren ons niet goed gezind, en dreven ons de tent in. Na de liederen van de zangkoren Cantabile en Alegria, was het onze beurt om te proberen de donkere regenwolken weg te blazen.

En lag het aan het repertoire of het enthousiasme van de aanwezige muzikanten, tijdelijk leken we daar ook in te slagen.

Traditioneel speelden we uit de 'boekjes' oftewel 'gelegenheidsmuziek'. Onze dirigent was in form en leidde onze eigen nummers in, waarvan er heel wat al '175 jaar lang gespeeld worden' (en hij kan het weten).

Toch klonk het fris en opgewekt - dat recept wil ik ook wel tegen mijn oude dag - en slaagden we er ondanks het frisnatte weer in, een kernissfeer te brengen.

Na dit optreden waren de muzikanten en hun dirigent aan een welverdiende vakantie toe, waarna alweer uitgekeken wordt naar nieuwe uitdagingen in ons komende jubileumjaar.

RDC

Optreden jeugdharmone te Dilbeek 27 mei 2012

Zondag 27 mei 2012 namen we met de jeugdharmone deel aan het jeugdfestival in Dilbeek.

Onder een stralend blauwe hemel speelden we ons ingestudeerd programma. We speelden op het middaguur, waardoor er niet zoveel toehoorders kwamen opdagen. De trouwe fans van onze Jeugdharmone zorgden echter wel voor het welverdiende applaus.

Deze organisatie was een samenwerking met Vlamo Vlaams-Brabant, waardoor enkele muzikanten dachten dat het een nieuw 'concours' was dat we gingen spelen. Dit was echter niet waar, we speelden niet voor 'punten'.

We kunnen wel zeggen dat deze deelname zal bijdragen tot het vervolledigen van ons subsidie-dossier voor Vlamo, om onze jaarlijkse subsidie te kunnen bekomen.

GVdM

Jeugdharmoneuws

- ♫ We kondigen trots onze nieuwste werkgroep aan: Zeger Evenepoel, vader van jeugdmuzikant Edward, versterkt vanaf dit werkjaar de werkgroep. Wij zijn fier en blij dat hij ons zal bijstaan in de dagelijkse werking van de Jeugdharmone en we zijn er zeker van dat hij een waardevolle uitbreiding van de werkgroep betekent.
- ♫ Maar daar stopt het niet, ook op muzikaal vlak hebben we goed nieuws: 3 nieuwe muzikantjes wagen hun eerste stappen in de Jeugdharmone. Marte Heyvaert zal er aan de zijde van Timo, Lore en Mien op los drummen, Door Vandergoten blaast de saxfamilie nieuw leven in en Siebe Denenbourg zorgt ervoor dat Arne niet meer eenzaam moet tromboneren.
- ♫ Om deze nieuwe muzikantjes beter te leren kennen (en omdat het ook gewoon plezant is) organiseren we op zaterdag 6 oktober onze openingsactiviteit. Never change a winning team: in de namiddag maken we bowling Meirdam onveilig en daarna maakt Eliane van Spechtes nog een lekkere spaghetti (of croque) voor ons klaar.
- ♫ 24 november vieren onze muzikanten de patroonheilige van de muziek: Sint-Cecilia. Na de mis en de rondgang in het dorp volgt het feestmaal en dansfeest om deze dame passend te vieren.
- ♫ We hebben ook nog enkele belangrijke activiteiten die pas voor 2013 zijn, maar schrijf ze toch al maar in jouw agenda!
12/01/2012: Wafelslag
13/01/2012: Nieuwjaarsreceptie + concertje
15-17/02/2012: Kamp!
17/03/2012: Aperitiefconcert



Top 5'en

Harmonie	58
♫ De Medts Alfons	51
♫ Couck Veerle	50
♫ Pelicaen Roger	50
♫ Vermeir Johan	50
♫ Couck Tom	49
♫ Van Eycken Leon	49

Met Cecilia in aantocht nadert het einde van het werkjaar voor de harmonie. Grote verschuivingen zullen er allicht niet meer volgen met nog een 8-tal repetities voor de boeg. De winnaar moeten we dus waarschijnlijk zoeken in het lijstje hierboven.

Opmerkelijk: Jan Couck - dirigent, dus hors catégorie - staat met 50 repetities ook bovenaan in de aanwezigheden, waardoor er 3 coucken in de top 5 staan... straf ;-)

Jeugdharmonie	55
♫ Veerle	54,3
♫ Johan	53,7
♫ Regna	53,7
♫ Arne	51,7
♫ Fien	51,0
♫ Sieben	51,0

De Jeugdharmonie is nog maar net gestart met het nieuwe werkjaar, daarom krijgt u hier de einduitslag van vorig werkjaar 2011-2012. Op de 3de plaats is Arne geëindigd, op een gedeelde 2de plaats vinden we Johan en Regna. Maar helemaal bovenaan, op het hoogste schavotje, op de eerste plaats, los op kop, de grote winnaar, number one, met de zegepalm in de handen, victorieus, veni vidi vici, zij kwam, zij zag, zij overwon: Veerle is Jeugdharmoniekampioen voor het derde jaar op rij! Een uitzonderlijke prestatie!

We kunnen u ook al melden dat maar liefst 6 muzikanten het nieuwe jaar 2012-2013 fantastisch gestart zijn en nog geen enkele repetitie gemist hebben!

Concert Belfius Bank 5 juni 2012

Dinsdag 5 juni 2012 opende Belfius Bank Opwijk officieel zijn deuren, en dit als eerste bank in België onder de nieuwe naam.

Als Jeugdharmonie werden wij gevraagd om de openingsreceptie mee op te luisteren. Hoewel het kort tegen de examens was, konden vele van onze muzikanten aanwezig zijn.

Doordat het tijdsschema strak gevolgd werd, lag iedereen op tijd in bed om de volgende dag zijn/haar examen te kunnen maken.

In ruil voor deze prestatie heeft Belfius Bank voor de Jeugdharmonie muziekstukken gekocht, en dit wel ter waarde van 500 euro. Wij kunnen niet onder stoelen of banken steken dat dit een enorme ruggensteun is voor onze vereniging, en willen Belfius Bank hiervoor nogmaals bedanken!

GVdM



Harmonieuws

- ♫ Een dikke proficiat aan onze jubilarissen: Eric & Marie-Louise en Roza & Alois zijn allebei 50 jaar getrouwd.
- ♫ Sinds 24 augustus heeft onze harmonie de versterking gekregen van klarinettist Elias Saerens. Van harte welkom Elias!
- ♫ Vrijdag 28 september kwam Joeri Van Mulders na de repetitie het concept voorstellen voor de komende Harmonie Night in Spechtes die door gaat op 4 mei 2013.

Voor de gelegenheid van ons jubileumjaar wordt ons concert herdoopt tot Harmonie Night op de Dansvloer! We zijn momenteel nog op zoek naar kandidaten om op 1 van onze nummers te dansen samen met een professionele danspartner.

Het eerste deel mogen deze dansers/danseressen hun kunnen tonen op de tonen van de salsa, tango, quick step, ... In het tweede deel verwachten we zelfs het voltallige publiek op de dansvloer! Bring your dancing shoes!

Beste publiek...

... u was geweldig afgelopen zaterdag tijdens de Harmonie Night in Spechtel! Zo genoten van uw massale applaus, ge'jeej!' en van uw gulle lach. En met mij alle muzikanten, dirigent Jan Couck, de boys and girls van de Jeugdharmonie, Kroeg Control, het bestuur...

Het heeft ons allemaal bijzonder veel deugd gedaan dat u in grote getale naar de Schuur bent gekomen. En dat u ook liet horen dat u met velen was. Zelfs boven zat het goed vol en om een danske te placeren was er duidelijk geen plaats. Alhoewel heel wat knieën en heupen op de stoelen bewogen bij 'In the mood' van onze saxofoon-familie. Maar 't is beloofd: aan de mogelijkheid om te dansen, dáár passen we volgend jaar een mouw aan...

Nief broeken

Het begon al aan het einde van de partij van de eerste solist: Tom Couck. Toen hij de laatste noot blies, blies ú hem bijna van het podium met een daverende ovatie. 't Was dan wel goed gespeeld van Tom, maar zó een applaus aan het begin van het concert, dat hadden we niet verwacht. Onze trompettist groeide spontaan enkele centimeters van trots. En terecht. 'Weer nief broeken gaan kopen', hoorde ik mama Paule denken...

En dat enthousiasme was geen toevalstreffer, want ook fluitisten Regna, Veerle en Dieter en hoornist Gert Van den Maegdenbergh na het magistrale 'Gabriel's Oboe' en de slagwerksessie (Mien, Mieke, Jelle, Mario en Timothy) kregen de handen massaal op elkaar.

Één keertje viel echter uw mond wijd open en kon je een speld horen vallen: bij de solo van Jan Van Eycken op bastuba (dat flink uit de kluiten gewassen blaasinstrument waar je een stevig paar longen voor nodig hebt. Of zeg maar 2 paar longen).

Dat jullie massaal plat gingen voor de roze hemdekes van de trompettisten, dat had ik eerlijk gezegd wel verwacht. Eindelijk uit de kast gekomen... die hemden-tot-dan-toe-nog-in-hun-plastic-verpakking.

Denderend verjaardagsfeest

Bij het optreden van Kroeg Control keek zanger Jens Vermeir dikwijls achterom. 'Da zit hier goed'-blikken van verstandhouding werpend naar pianist Francois. Voor het eerst samen met een heus orkest op het podium. En dan uw eigen geschreven nummer mogen spelen... 'Dit pakken ze ons nooit meer af', moet de frontman gedacht hebben.

Momenten om te koesteren. En weet u wat? Ik ging het niet meteen vragen, misschien is 't nog wat vroeg? Maar toch... De Harmonie viert in 2013 haar 175-jarig bestaan.

Momenteelsmeden het bestuur en de werkgroep Jubilee heel wat plannen om er een denderend verjaardagsfeest(jaar) van te maken. Met heel wat activiteiten en optredens.

Beste publiek, kunnen wij u nu meteen al boeken voor volgend jaar?

JVM



Muziekfeest Merchtem & Faubourg kermis Baardegem 26/08/2012

Na een dikke maand muzikale pauze, zijn op 17 augustus de repetities terug van start gegaan. Met 2 optredens in het vershiet, was het noodzakelijk om het stof uit de instrumenten te blazen.

We kregen ook meteen versterking van een nieuwe muzikant, Elias Saerens komt op klarinet wat weerwerk bieden tegen de achterste rij (trompetten). Reden genoeg voor een traktatie van de klein kas!

Zondag 26 augustus werden we om 14u op het podium in centrum Merchtem verwacht. Plichtsbewust zaten we daar dan ook klaar met een 25-tal muzikanten.

Spijtig genoeg was het publiek vergeten op te dagen... Het was dan ook aan het miezeren, een niet onbekend fenomeen deze zomer. Maar we herhaalden ons mirakel van Opwijk kermis en bliezen de regenwolken weg, waarna er een zonnetje tevoorschijn kwam. En samen met de zon kwam ook het publiek opdagen.

Veel tijd om uit te rusten na ons optreden was er

niet. Om 16u stonden we op het programma tijdens Faubourg kermis in Baardegem. De organisatie was echter vergeten melden dat het hier Baardegems uur betrof en we dus in werkelijkheid om 17u30 moesten optreden. We konden dus nog genieten van de andere optredens: de Fanfare St. Cecilia Moorsel en de Faluintjeskapel.

De zaal zat afgeladen vol voor aanvang van ons optreden (en dat bleef ook zo tijdens ons optreden!). Het feit dat het een kleine zaal was, doet hier geen afbreuk aan.

We herhaalden het gekende repertoire van Merchtem en deden dat goed. Onze dirigent vernam op het odium dat hij zelf voor de presentatie mocht zorgen, maar daar draait hij zijn hand niet voor om. Hij beloofde ook alvast onze deelname voor volgend jaar en nodigde iedereen uit voor ons feestjaar in 2013.

Het was een tijdje geleden dat we tijdens Faubourg op de affiche stonden, maar achteraf bekeken zeker voor herhaling vatbaar.

KP

Harmonie Night op de Dansvloer: wie gaat de uitdaging aan?

2013 wordt een speciaal jaar voor onze Harmonie: een jubileumjaar, een feestjaar. Ons jaarlijkse Harmonie Night-concert, moet hierin - naast het feestweekend in september - één van de hoogtepunten worden voor onze feestende vereniging.

We willen er deze keer dan ook iets speciaals van maken. Wat hebben we in gedachten? Op **zaterdag 4 mei 2013** is de sportzaal van het VKO omgebouwd tot een balzaal: op het podium zitten de muzikanten van de Harmonie, in het midden ligt een dansvloer, het publiek zit er rond zodat zij maximaal van het gebeuren kunnen genieten.

In het eerste gedeelte van het 'concert', brengt de Harmonie een aantal dansnummers: tango, quickstep, paso doble, ... Maar er komt meer: we dagen 5 of 10 (2x5) Opwijkenaars uit om op deze muziek een dans, een choreografie aan te leren, én deze choreografie op 4 mei onder begeleiding van de Harmonie voor het publiek te brengen.

Het aanleren van de dans gebeurt onder professionele

begeleiding van dansleraren van de dansschool Dasa. We zullen van dit hele leerproces ook video-opnames maken die we in het spektakel willen verwerken.

Meer informatie over de concrete voorbereiding volgt later. De start van de voorbereiding ligt wellicht begin 2013.

Hiervoor hebben we mensen nodig die niet vies zijn van een nieuwe uitdaging. We lanceren hierbij een warme oproep aan muzikanten en sympathisanten van de Harmonie:

- ♪ Heb je zin in een stevige uitdaging?
- ♪ Wil je je danskunsten graag aan een publiek tonen?
- ♪ Wil je je danskunsten wat verfijnen?
Een nieuwe dans aanleren?
- ♪ Of ken je iemand in je omgeving wie deze uitdaging op het lijf geschreven is?

Geef jouw naam of die van een andere kandidaat door aan Rik Decoene: 052 35 77 04 of hendrik.decoene@telenet.be.

Doen!!! Samen maken we er een spetterende avond van, waarover in Opwijk nog lang zal nagepraat worden.

Bedanking

Bedankt aan de reporters van deze editie. Dankzij jullie staat onze nieuwsbrief weer vol literaire hoogstandjes en boeiende nieuwtjes.

Gert, Timothy, Stanny, Chrissy, Peter, Franky & Joeri:
jullie krijgen een welverdiende gratis consumptie!